

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou ve věci

žalobkyně: **ŠkoFIN s.r.o.**, IČO 45805349
sídlem Pekařská 635/6, 155 00 Praha 5
zastoupená advokátem JUDr. Vladislavem Prokůpkem
sídlem Opletalova 1535/4, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2022 č.j. MD-10137/2022-150/6

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí Ministerstva dopravy (dále jen „žalovaný“) ze dne 27. 5. 2022 č.j. MD-10137/2022-150/6 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 20. 1. 2022 č.j. MHMP 97874/2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).
2. Prvostupňovým rozhodnutím Magistrát hl. m. Prahy (dále jen „správní orgán I. stupně“) rozhodl podle § 94 a v souladu s § 88 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“),

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

a za použití § 93 odst. 1 téhož zákona a dále § 67 odst. 1, § 68 odst. 1, 2 a 3 a § 69 odst. 1 a 3 správního řádu, ve výroku I. tak, že žalobkyně je uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., kterého se dopustila porušením § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., a to dále konkretizovaným jednáním, za což jí byl uložen správní trest pokuty ve výši 20 000 Kč, a dále povinnost uhradit správnímu orgánu I. stupně náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč, a ve výroku II. tak, že právnická osoba KŠD LEGAL advokátní kancelář s.r.o., IČO: 25711229 (dále též „Kupující“), je uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., kterého se dopustila porušením § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., za použití § 4 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) bod 3, § 5 odst. 1 věta druhá, odst. 2 věta první, § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., a to dále konkretizovaným jednáním, za což jí byl uložen správní trest pokuty ve výši 25 000 Kč, a dále povinnost uhradit správnímu orgánu I. stupně náhradu nákladů řízení v paušální částce 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

3. Žalobkyně namítala, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení, a proto je nezákonné. Měla za to, že její odpovědnost za přestupek dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb. ve vztahu k popsánému skutku zanikla promlčením, žalovaný v rozporu s obsahem relevantních právních norem posoudil daný přestupek jako trvající a na tomto základě odmítl promlčení odpovědnosti žalobkyně. Žalobkyně námitku promlčení uplatnila v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, žalovaný se však s ní řádně nevypořádal. Skutek byl v rozsahu skutkového jednání správním orgánem vymezen následujícím způsobem: žalobkyně od ukončení zajišťovacího převodu práv k motorovému vozidlu kategorie M1 – osobního automobilu tovární značky Škoda Superb, specifikované registrační značky a identifikačního čísla, ke dni 7. 8. 2018, vlastněného prodávající, jako prodávajícím novému vlastníkovu – Kupujícímu, a to na základě úvěrové smlouvy č. 927556 ze dne 3. 8. 2015, nepožádala ve lhůtě ode dne 8. 8. 2018 do dne 21. 8. 2018 o zápis změny vlastníka. Pokud se vyjde z takto vymezeného skutku, namítá žalobkyně zánik její odpovědnosti za přestupek z důvodu promlčení. Dle § 30 písm. a) zákona č. 250/2016 Sb. činí promlčecí doba 1 rok a dle § 31 odst. 1 začíná běžet den následující po spáchání přestupku, promlčecí doba tedy uplynula ke dni 22. 8. 2019. Poukázala na znění § 83a odst. 1 písm. d) a § 8 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., tento zákon neobsahuje žádné ustanovení, které by výslovně stanovilo povinnost vlastníka vozidla oznámit registru změnu vlastníka vozidla nebo podat žádost o zápis změny vlastníka do registru vozidel, daný zákon pouze upravuje vedení registru silničních vozidel a stanovuje pravidla pro postup při zápisu údajů do registru silničních vozidel, přičemž vychází z principu žádosti dotčené osoby. Žalobkyně jako původní vlastník tedy nemá žádnou aktivně konstruovanou zákonnou povinnost provést zápis změny vlastníka vozidla do registru silničních vozidel. Přesto zákon negativně vynucuje provedení registrace změny vlastníka stanovením odpovědnosti (za přestupek) dotčené osoby za nedosažení požadovaného výsledku – zápisu nového vlastníka do registru v určeném čase. Tato konstrukce však váže odpovědnost dotčené osoby ke konkrétně určenému časovému úseku, ke kterému má být stav zápisu vlastníka v registru dokončen, a vylučuje jakékoli úvahy o trvajícím přestupku. Zákon č. 56/2001 Sb. v § 8 odst. 2 stanovuje, že se žádost o zápis změny vlastníka podává do 10 pracovních dnů, nevyplývá tak z něj povinnost určité osoby žádost podat. V § 83a odst. 1 písm. d) je pak spáchání přestupku vázáno na nepodání žádosti v rozporu s § 8 odst. 2, tedy na nepodání žádosti

v časovém období stanoveném v tomto ustanovení. Odpovědnost za přestupek proto není spojena s porušením povinnosti podat žádost o zápis změny vlastníka jako takové, ale je spojena výlučně s nesplněním stanovené doby pro podání žádosti; jakmile uplyne doba stanovená v § 8 odst. 2, dopustí se dotčená osoba vždy přestupku podle § 83a odst. 1 písm. d) ke dni následujícímu po marném uplynutí této doby. Současně však z důvodu navázání hypotézy přestupku objektivně na nesplnění stanovené doby to znamená, že nepodání žádosti po uplynutí stanovené doby je pro hypotézu přestupku bez dalšího bez významu (odpovědná osoba není sankcionována za porušení registrační povinnosti), a lze se jej dopustit jen jednou k okamžiku marného uplynutí stanovené doby. Z těchto důvodů nelze uvažovat o trvajícím přestupku, neboť hypotéza je konstruovaná tak, že se konzumuje uplynutím stanovené doby. To má též význam pro určení počátku promlčecí doby, která počne běžet dnem následujícím po uplynutí doby stanovené v § 8 odst. 2 zákona č. 56/2001 Sb., v konkrétním případě počala běžet dne 22. 8. 2018 a uplynula ke dni 22. 8. 2019.

4. Namítala, že výše vyměřené pokuty je nepřiměřená s ohledem na povahu a minimální závažnost popsaného skutku, což žalovaný v rámci napadeného rozhodnutí nedostatečně zohlednil. Žalobkyně tuto nepřiměřenost namítala již v odvolání. Správní orgán jako kritérium pro určení výše pokuty použil dobu od převodu vozidla do provedení zápisu v délce 3 roky, přesahující požadovanou dobu podání žádosti dle § 8 odst. 2. Jelikož však není stanovena povinnost podat žádost o zápis změny vlastníka, není možné dobu po uplynutí doby dle § 8 odst. 2 vůbec uvažovat jako kritérium pro vyměření pokuty; odpovědnost za tento přestupek je založena na podání žádosti v době 10 pracovních dnů, a proto otázka doby může být zohledněna jen ve vztahu k naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku. I když k podání žádosti ve lhůtě dle § 8 odst. 2 zákona nedošlo, žalobkyně v rámci nastavení smluvních vztahů s klientem učinila veškeré rozumně očekávatelné úkony k tomu, aby změna vlastnictví byla do registru zapsána v požadované lhůtě, poukázala na čl. 3. 5 Obchodních podmínek smlouvy o úvěru společnosti ŠkoFIN, kde stanovila klientovi povinnost zajistit zápis změny vlastníka do registru silničních vozidel, včetně smluvní pokuty za její nesplnění. Uvedla, že v souladu s tímto článkem klienta vyzvala k provedení zápisu změny vlastníka v registru silničních vozidel, předala mu plnou moc k podání společné žádosti o změnu vlastníka, zákon č. 56/2001 Sb. ponechává na prodávajícím a kupujícím, jak podání společné žádosti zajistí. Žalobkyně se dohodla s klientem, že provedení změny zápisu vlastníka provede klient podáním společné žádosti, k čemuž mu žalobkyně poskytla plnou moc, žalobkyně tím učinila dostatečný úkon k podání společné žádosti a k dosažení požadovaného výsledku – zápisu změny vlastníka v registru. Pokud klient smluvní závazek nesplnil a nepodal žádost o zápis změny vlastníka, je třeba odpovědnost za tento stav přičítat výlučně klientovi, tento stav je nutné zohlednit při ukládání pokuty, když žalobkyně je v postavení poškozeného subjektu v důsledku protiprávního jednání klienta. Nesouhlasila s hodnocením správního orgánu ohledně závažnosti skutku ve vztahu k danému přestupku.
5. Navrhla, aby soud napadené i prvostupňové rozhodnutí zrušil, a aby byl žalovaný povinen uhradit žalobkyni náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

6. Žalovaný s žalobou nesouhlasil, odpovědnost žalobkyně za přestupek nezanikla, neboť se jedná o trvalý přestupek, v daném případě žalobkyně spolu s Kupujícím stav bez zápisu změn vlastníka v registru vyvolala dne 22. 8. 2018, kdy skončila zákonná lhůta 10 pracovních dnů od převodu vlastnického práva k předmětnému vozidlu pro zápis změny vlastníka vozidla, a následně udržovala tento protiprávní stav minimálně do 30. 11. 2021, kdy došlo k jeho ověření správním orgánem. Žalobkyně neodstranila protiprávní stav, proto u ní ani nezačala běžet promlčecí lhůta, což je v souladu s § 31 odst. 2 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb.
7. Nesouhlasil s tím, že by zákon č. 56/2001 Sb. nestanovil povinnost vlastníka vozidla oznámit registru silničních vozidel změnu vlastníka, takový názor je v přímém rozporu se zněním § 8 a na to navazujícím přestupkem dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona.
8. Odmítl i názor žalobkyně, že se nejedná o trvalý přestupek, žalobkyně spolu s Kupujícím stav bez zápisu změn vlastníka v registru vyvolala dne 22. 8. 2018, kdy končila zákonná lhůta 10 pracovních dnů od převodu vlastnického práva k předmětnému vozidlu pro zápis změny vlastníka vozidla, a následně udržovali tento protiprávní stav minimálně do 30. 11. 2021, kdy došlo k jeho ověření správním orgánem, přičemž dne 10. 11. 2021 byla správnímu orgánu I. stupně doručena žádost o zápis změny vlastníka a provozovatele vozidla v registru na základě druhého převodu vlastnického práva daného vozidla. Žalobkyně neodstranila protiprávní stav, proto u ní ani nezačala běžet promlčecí lhůta, což je v souladu s § 31 odst. 2 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., žalovaný proto v napadeném rozhodnutí zdůraznil, že ode dne převodu vlastnického práva k vozidlu dne 7. 8. 2018 do doby zjištění přestupku dne 30. 11. 2021, tedy tři roky a tři měsíce, měla žalobkyně čas k řádnému provedení zápisu změny vlastníka v registru vozidel, jedná se o přestupek trvalý a promlčecí doba neuplynula; registračním orgánům přitom nepřísluší posuzovat vlastnické vztahy upravené občanským zákoníkem, ani žalobkyní předložené potvrzení o ukončení smlouvy č. 927556 ze dne 8. 8. 2018. Registrační orgány nemohou a nejsou zmocněny vyšetřovat, zda a kdy skutečně došlo k převodu vlastnického práva k předmětnému vozidlu.
9. Ohledně vypořádání námitky nepřiměřené výše pokuty odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, daná pokuta žalobkyni byla vyměřena pod polovinou možné zákonné sazby, dle § 37 písm. g) zákona č. 250/2016 Sb. správní orgán přihlédl též k povaze činnosti žalobkyně jako právnické osoby, kterou je mj. poskytování úvěrů na motorová vozidla, a která by měla mít nastavené kontrolní mechanismy, aby nedošlo k porušení zákonných povinností v oblasti registrace vozidel. Žalobkyně by se neměla spoléhat na závazky svých klientů ve smlouvách a přesouvat tak na ně odpovědnost za případné přestupky, neboť za případnou nesoučinnost klientů je sama vystavena správním trestům. Ze spisové dokumentace vyplynulo, že se žalobkyně, stejně jako druhý účastník řízení podíleli na vyvolání a následném udržování protiprávního stavu. Nesouhlasil s tím, že by jako kritérium použil dobu trvání přestupku, v rozhodnutí pouze konstatoval, že po tuto dobu žalobkyně ani druhý účastník řízení nesplnili svou povinnost požádat o zápis změny vlastníka v registru vozidel a hodnotil toto jednání jako zvláště závažné, pokutu považoval za přiměřenou a odůvodněnou.
10. K námitce o tom, že žalobkyně učinila všechny rozumně očekávatelné kroky k zápisu změny v registru, poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2020 č.j. 9 As 346/2019-28 a ze dne 23. 7. 2019 č.j. 1 As 318/2018-41, a dále na usnesení Ústavního soudu ze dne 11. 5. 2021 č.j. III. ÚS 769/21. Oba správní orgány podrobně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

vyložily § 8 a § 8a zákona č. 56/2001 Sb., ze kterých je zřejmé, že zákon primárně váže uskutečnění zápisu změny vlastníka vozidla na podání společné žádosti jeho dosavadního a nového vlastníka, tj. vyžaduje právní jednání obou těchto subjektů, je zcela mimo oblast veřejného práva, jaké si mezi sebou sjednají soukromoprávní závazky a zda a jak jim dostojí.

11. Při vyměření výše pokuty správní orgány nepoužily dobu trvání přestupku tři roky a tři měsíce jako kritérium, pouze konstatovaly, že žalobkyně po tuto dobu nesplnila povinnost požádat o zápis změny vlastníka v registru silničních vozidel, kdy toto jednání hodnotily jako zvlášť závažné, přičemž přihlédly též k povaze činnosti žalobkyně jako právnické osoby. Navrhl zamítnutí žaloby.

IV. Obsah správního spisu

12. Ze správního spisu soud zjistil, že podnět k projednání přestupku žalobkyně byl správnímu orgánu I. stupně oznámen tamním oddělením evidence motorových a přípojných vozidel a odbavování občanů pod č.j. MHMP 1831177/2021 ze dne 22. 11. 2021, když dne 10. 11. 2021 byla správnímu orgánu I. stupně doručena žádost Kupujícího o zápis změny vlastníka a provozovatele silničního vozidla v registru silničních vozidel na základě převodu vlastnického práva u tohoto vozidla, k žádosti byla přiložena smlouva o převodu vlastnického práva k vozidlu ze dne 6. 8. 2018, ze které vyplynulo, že Kupující dále prodal předmětné vozidlo třetí osobě (obchodní společnosti), a dále smlouva o úvěru č. 927556 ze dne 3. 8. 2015, potvrzení o ukončení smlouvy o úvěru ze dne 8. 8. 2018 a plná moc udělená žalobkyní Kupujícímu ze dne 8. 8. 2018; šetřením v registru bylo zjištěno, že vozidlo má statut provozované, jako jeho vlastník je uvedena žalobkyně a jako jeho provozovatel je uveden Kupující, z čehož vyplynulo, že dosud nebyl proveden zápis změny vlastníka u předmětného vozidla v registru po převodu vlastnického práva ze žalobkyně na Kupujícího.
13. Příkazem ze dne 30. 11. 2021 č.j. MHMP 1960500/2021 byla ve výroku I. žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., kterého se dopustila porušením § 8 odst. 2 písm. a) téhož zákona, za použití § 4 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) bod 3, § 5 odst. 1 věta druhá, odst. 2 věta první, § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., tím, že v zákonem stanovené lhůtě deseti pracovních dnů ode dne převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu, jmenovitě od ukončení zajišťovacího převodu práva k předmětnému motorovému vozidlu, ke dni 7. 8. 2018, vlastněného žalobkyní, jako prodávajícím novému vlastníkovi - Kupujícímu, na základě úvěrové smlouvy č. 927556 ze dne 3. 8. 2015, tedy ve lhůtě pro splnění povinnosti ode dne 8. 8. 2018 do dne 21. 8. 2018, nesplnila svou zákonnou povinnost požádat na základě společné žádosti dosavadního a nového vlastníka obecní úřad obce s rozšířenou působností o provedení zápisu změny vlastníka v registru silničních vozidel, přičemž tento stav ode dne 22. 8. 2018 trval přinejmenším do dne 30. 11. 2021, za to jí byla vyměřena pokuta ve výši 20 000 Kč; ve výroku II. byl za přestupek dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., kterého se dopustil porušením § 8 odst. 2 písm. a) téhož zákona, uznán vinným Kupující. Žalobkyně i Kupující podali dne 8. 12. 2021 proti příkazu odpor, v důsledku toho byl příkaz zrušen, žalobkyně k odporu připojila Obchodní podmínky smlouvy o úvěru společnosti ŠkoFIN, kdy poukazovala na jejich článek 3.5.

14. Žalobkyně byla přípisem správního orgánu I. stupně ze dne 14. 12. 2021 v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu vyrozuměna o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí dne 29. 12. 2021, s tím, že správní orgán neshledal nezbytným konání ústního jednání.
15. V prvostupňovém rozhodnutí ze dne 20. 1. 2022 správní orgán I. stupně ve výroku I. uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., kterého se dopustila porušením § 8 odst. 2 písm. a) téhož zákona tím, že v zákonem stanovené lhůtě deseti pracovních dnů ode dne převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu, jmenovitě od ukončení zajišťovacího převodu práva k předmětnému motorovému vozidlu, ke dni 7. 8. 2018, vlastněného žalobkyní, jako prodávajícím novému vlastníkov - Kupujícímu, na základě úvěrové smlouvy č. 927556 ze dne 3. 8. 2015, tedy ve lhůtě pro splnění povinnosti ode dne 8. 8. 2018 do dne 21. 8. 2018, nesplnila svou zákonnou povinnost požádat na základě společné žádosti dosavadního a nového vlastníka obecní úřad obce s rozšířenou působností o provedení zápisu změny vlastníka v registru silničních vozidel, přičemž tento stav ode dne 22. 8. 2018 trval přinejmenším do dne 30. 11. 2021, za to jí byla vyměřena pokuta ve výši 20 000 Kč; ve výroku II. byl za přestupek dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., kterého se dopustil porušením § 8 odst. 2 písm. a) téhož zákona, uznán vinným Kupující, za což mu byla vyměřena pokuta 25 000 Kč. V odůvodnění správní orgán I. stupně uvedl, že na základě provedeného dokazování ke dni 7. 8. 2018 došlo k převodu vlastnického práva k vozidlu, lhůta ke splnění povinnosti ve smyslu § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb. byla do dne 21. 8. 2018, přičemž protiprávní stav započal dne 22. 8. 2018, žalobkyně byla evidovaným vlastníkem vozidla ode dne 5. 8. 2015 přinejmenším do 30. 11. 2021, Kupující dne 10. 11. 2021 podal žádost o zápis změny vlastníka vozidla ve smyslu § 8a, neboť následný vlastník neposkytl potřebnou součinnost, výpis z evidence vozidel prokazuje, že žalobkyně spolu s Kupující nesplnily svou zákonnou povinnost ve lhůtě 10 pracovních dnů od převodu vlastnického práva k vozidlu podat společnou žádost o zápis změny vlastníka. Vyjádřil se k námitce promlčení s tím, že se jedná o trvající přestupek ve smyslu § 8 zákona č. 250/2016 Sb. a judikatury Nejvyššího správního soudu, v daném případě žalobkyně a Kupující dnem 22. 8. 2018 vyvolaly a následně udržovaly protiprávní jednání přinejmenším do 30. 11. 2021, o tomto stavu se správní orgán dozvěděl dne 10. 11. 2021, kdy mu byla doručena žádost o zápis změny vlastníka s dalšími podklady, žalobkyně ani Kupující neodstranili protiprávní stav, proto u nich nezačala běžet promlčecí doba, což je v souladu s § 31 odst. 2 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. Měl za to, že zákon č. 56/2001 Sb. stanoví povinnost vlastníka oznámit registru vozidel změnu vlastníka např. v § 11 odst. 1 písm. a) a též v § 8 odst. 1 písm. a). Dále uvedl, že prodávající se nezabývá odpovědností za přestupek tím, že udělí plnou moc klientovi. Odůvodnil výši správního trestu – pokuty, kdy přihlédl k § 37 písm. a), c) a g) a § 38 písm. a), b), c), d), e) a f) zákona č. 250/2016 Sb., kdy žalobkyně i Kupující porušili zájem společnosti na pořádku ve státní správě v oblasti podmínek provozu vozidel na pozemních komunikacích a zájem na řádné evidenci a identifikaci provozovaných silničních motorových vozidel a jejich vlastníků a provozovatelů, odpovědnost je objektivní bez ohledu na zavinění, vzal v úvahu závažnost jednání, kdy doba nesplnění povinnosti požádat o zápis změny údajů v registru vozidel trvala přes tři roky a tři měsíce, což správní orgán považuje za závažné jednání, neshledal polehčující ani přitěžující okolnosti, přihlédl i k předmětu podnikání žalobkyně, která se věnuje i poskytování úvěrů na motorová vozidla a která by měla mít nastavené kontrolní mechanismy, aby nedošlo k porušení zákonných povinností v oblasti registrace vozidel. Žalobkyně by se

neměla spoléhat na závazky svých klientů ve smlouvách a přesouvat tak na ně odpovědnost za případné přestupky, neboť za případnou nesoučinnost klientů je sama vystavena správním trestům. Zohlednil, že to byl Kupující, který se větší mírou podílel na vyvolání a udržování protiprávního stavu, zkomplikoval splnění zákonné povinnosti svojí a žalobkyně tím, že s další osobou uzavřel smlouvu o převodu vlastnického práva k vozidlu a tato osoba neměla zájem, aby byla zapsána jako vlastník vozidla, nereagovala na předžalobní ani další výzvy, Kupující měl primárně podat žádost o zápis změny vlastníka na svou osobu, a pak se teprve domáhat zápisu změny vlastníka na třetí osobu, se kterou uzavřel smlouvu o převodu vozidla dne 6. 8. 2018. Na základě těchto úvah uložil žalobkyni pokutu 20 000 Kč a Kupujícímu pokutu 25 000 Kč.

16. Žalobkyně proti prvostupňovému rozhodnutí podala dne 29. 1. 2022 odvolání, ve kterém uplatnila obdobné námitky jako v žalobě.
17. Kupující rovněž podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, které však podáním ze dne 4. 3. 2022 vzal zpět, v důsledku toho podle § 91 odst. 3 správního řádu bylo řízení o odvolání Kupujícího zastaveno dnem zpětvzetí jeho odvolání, tj. dnem 4. 3. 2022, o čemž bylo vydáno usnesení, které se pouze poznamenalo do spisu; prvostupňové rozhodnutí nabylo právní moci dne 5. 3. 2022.
18. V napadeném rozhodnutí ze dne 27. 5. 2022 žalovaný dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně ve věci postupoval zcela v souladu s dotčenými právními předpisy, nebyl shledán žádný důvod ke zrušení prvostupňového rozhodnutí. Uvedl, že správní orgány jsou pouze registračními orgány a nepřísluší jim posuzovat vlastnické vztahy upravené občanským zákoníkem, ani žalobkyni předložené potvrzení o ukončení smlouvy č. 927556 ze dne 8. 8. 2018. Registrační orgány nemohou a nejsou zmocněny vyšetřovat, zda a kdy skutečně došlo k převodu vlastnického práva k předmětnému vozidlu, prvostupňovým rozhodnutím nebyla dotčena žádná vlastnická práva k vozidlu, ani o nich nebylo rozhodováno. Žalobkyně se odpovědnosti za přestupek nezbaví tím, že uzavře dohodu v kupní smlouvě, takový soukromoprávní závazek nemá vliv na odpovědnost žalobkyně za přestupek, obě smluvní strany mají ze zákona povinnost požádat o zápis změny vlastníka v zákonem stanovené lhůtě, zákon č. 56/2001 Sb. neumožňuje převádět povinnosti pouze na jednu stranu, odpovědnost nezaniká ani tím, že žadatel o zápis změny vlastníka po koupi vozidla neměl v držení všechny doklady k vozidlu. Je na vlastníku vozidla, aby při převodu vlastnického práva k vozidlu jednal přiměřeně odpovědně a obezřetně, aby mohl splnit svou zákonnou povinnost požádat o zápis změny vlastníka se všemi náležitostmi a vyhnul se tak případným negativním následkům, příslušné doklady lze bez potíží obstarat již před převodem vlastnického práva k vozidlu, žalobkyně měla tři roky a tři měsíce čas k řádnému provedení zápisu změny vlastníka v registru. Odpovědnost za přestupek nezanikla, neboť jde o přestupek trvající, promlčecí doba nezačala běžet. Odmítl i námitku nepřiměřené pokuty, odkázal na prvostupňové rozhodnutí. Žalovaný dospěl k závěru, že řízení nebylo stíženo vadou, pro kterou by bylo třeba dané rozhodnutí zrušit, žalobkyni byl uvedený přestupek spolehlivě prokázán.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

19. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; dále jen „s.ř.s.“). Při přezkoumávání vycházel soud ze

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

- skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.). Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
20. Soud ve věci rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
21. Není důvodná námitka, že odpovědnost žalobkyně za přestupek dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb. zanikla promlčením.
22. Podle § 8 odst. 1 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 56/2001 Sb.“) *zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel provádí obecní úřad obce s rozšířenou působností v případě převodu vlastnického práva na základě společné žádosti dosavadního a nového vlastníka silničního vozidla a nového provozovatele silničního vozidla, není-li totožný s dosavadním nebo novým vlastníkem.*
23. Podle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 56/2001 Sb. *žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla nebo oznámení se podává do 10 pracovních dnů ode dne převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu.*
24. Podle § 8a odst. 1 zákona č. 56/2001 Sb. *došlo-li ke změně vlastníka silničního vozidla na základě převodu vlastnického práva a dosavadní nebo nový vlastník neposkytl potřebnou součinnost pro podání společné žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel ve lhůtě podle § 8 odst. 2, provede obecní úřad obce s rozšířenou působností zápis změny rovněž na žádost dosavadního nebo nového vlastníka.*
25. Podle § 83a odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb. *právníká osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nepožádá v rozporu s § 8 odst. 2 o zápis změny vlastníka vozidla.*
26. Z výše uvedených ustanovení zákona č. 56/2001 Sb., zejména z ust. § 8 odst. 1 písm. a) a § 8 odst. 2 písm. a), vyplývá zcela jednoznačně stanovená povinnost v případě převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu podat žádost o zápis změny vlastníka silničního vozidla v registru silničních vozidel, přičemž tato povinnost tíží jak dosavadního vlastníka, tak nového vlastníka vozidla, tedy každého z nich. Je stanoveno, že dosavadní a nový vlastník jsou povinni podat společnou žádost. Smyslem podání „společné žádosti“ je uvedení údaje o „vlastníku silničního vozidla“ v registru silničních vozidel do souladu se skutečností, když pro zápis změny vlastnictví je stanovena lhůta „10 pracovních dnů ode dne převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu“. Ustanovení § 8a odst. 1 též upravuje postup pro případ, kdy jeden ze dvou povinných, tedy buď dosavadní nebo nový vlastník, neposkytují potřebnou součinnost pro podání společné žádosti, přičemž i z tohoto ustanovení lze dovodit, že povinnost podat žádost o zápis změny vlastníka má jak dosavadní vlastník, tak nový vlastník.
27. Nejedná se tudíž o pouhou možnost (eventualitu) dotčené osoby požádat o zápis údaje do registru, jak v žalobě dovozuje žalobkyně. Naopak, zákon nepochybně stanoví povinnost dosavadnímu vlastníku (tj. žalobkyni) v jasně vymezené lhůtě deseti pracovních dnů ode dne, kdy došlo k převodu vlastnického práva k vozidlu, požádat o zápis změny vlastníka v registru. Stejnou povinnost pak stanoví i novému vlastníku. K tomu shodně též důvodová zpráva k zákonu č. 56/2001 Sb. a komentářová literatura (Michal Tichý a Martin ŠOC, Zákon o podmínkách provozu na pozemních komunikacích: Komentář [Systém ASPI], Wolters Kluwer, ASPI_ID KO56_2001CZ,

dostupné v Systému ASPI, ISSN: 2336-517X). Soud zde též poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 28. 5. 2020 č.j. 9 As 346/2019-28, dle kterého je především na dosavadním vlastníku vozidla, aby při převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu (a ideálně ještě před ním) jednal přiměřeně odpovědně a obezřetně tak, aby mohl splnit svou zákonnou povinnost požádat o zápis změny vlastníka se všemi náležitostmi, a vyhnul se tak případným negativním důsledkům spojeným s tím, že údaj v registru neodpovídá skutečnosti.

28. Na výše uvedenou povinnost dosavadního i nového vlastníka navazuje vymezení přestupku dle § 83a odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb.; k tomu srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 30. 11. 2021 č.j. 33 A 16/2020-45: *„Zákonodárce svůj zájem na dodržení povinností subjektů kupní smlouvy vyjádřil v podobě represivní v ustanovení § 83 odst. 1 písm. b) zákona č. 56/2001 Sb., podle něhož se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že nepožádá v rozporu s § 8 odst. 2 o zápis změny vlastníka silničního vozidla. Pro posouzení vzniku odpovědnosti jednoho ze subjektů kupní smlouvy vozidla tedy není relevantní, zda byl obviněn ze spáchání tohoto přestupku i druhý účastník smlouvy (dosavadní či nový vlastník). Oba dva jsou povinni o zápis změny údaje o vlastníku vozidla požádat, a tudíž oba též stíhá sankční následek (přestupková odpovědnost).“*
29. Podle ust. § 8 zákona č. 250/2016 Sb. *trvajícím přestupek je takový přestupek, jehož znkem je jednání pachatele spočívající ve vyvolání a následném udržování protiprávního stavu nebo jednání pachatele spočívající v udržování protiprávního stavu, který nebyl pachatelem vyvolán.*
30. K vymezení trvajícího přestupku soud odkazuje též na rozsudek NSS ze dne 22. 2. 2005, č. j. 5 A 164/2002-44, publ. pod č. 832/2006 Sb. NSS, kde NSS konstatoval: *„[t]rvajícím jiným správním deliktem je takový správní delikt, jímž pachatel vyvolá protiprávní stav, který posléze udržuje, popřípadě jímž udržuje protiprávní stav, aniž jej vyvolal. Jednání, jímž pachatel udržuje protiprávní stav, závadný z hlediska správního práva, tvoří jeden skutek a jeden správní delikt až do okamžiku ukončení deliktního jednání, tj. až do okamžiku odstranění protiprávního stavu. Lhůta pro uložení pokuty, případně pro zahájení řízení o uložení pokuty, začne běžet teprve od okamžiku ukončení trvajícího správního deliktu. Pokaždé, když se správní orgán dozví, že delikvent i nadále udržuje protiprávní stav, tj. že stále nedošlo k ukončení trvajícího jiného správního deliktu, počne vždy běžet nová subjektivní lhůta k uložení pokuty, resp. k zahájení řízení o uložení pokuty.“*
31. Dle výše uvedené zákonné úpravy i judikatury je pro vyhodnocení přestupku (správního deliktu) jako trvajícího rozhodující jeho charakter, tj. zda je jím vyvolán a následně udržován protiprávní stav či nikoliv. Soud se ztotožňuje se správními orgány v závěru, že v případě nepodání žádosti o zápis změny vlastníka silničního vozidla se jedná o trvajícím přestupek (k tomu shodně viz rozsudky Krajského soudu v Brně ze dne 15. 4. 2019 č.j. 73 A 3/2018-36 a ze dne 30. 11. 2021 č.j. 33 A 16/2020-45). To znamená, že vyvoláním protiprávního stavu je v tomto případě okamžik marného uplynutí lhůty k podání žádosti; v posuzované věci není sporu o tom, že k převodu vlastnického práva k vozidlu ze žalobkyně na Kupujícího došlo dne 7. 8. 2018 (na základě ukončení zajišťovacího převodu práva a úvěrové smlouvy č. 927556), ode dne 8. 8. 2018 počala běžet lhůta deseti pracovních dnů ke splnění povinnosti požádat o zápis změny vlastníka v registru silničních vozidel, tato lhůta marně uplynula dne 21. 8. 2018, jejím marným uplynutím tedy od 22. 8. 2018 vznikl protiprávní stav, který spočíval v nepodání žádosti ve stanovené lhůtě. Daná povinnost tím však nezanikla, i přes její nesplnění v zákonné

desetidenní lhůtě povinnost žalobkyně podat žádost o zápis změny vlastníka vozidla do registru trvala, a tedy jejím nesplněním byl stále udržován protiprávní stav, a to až doby specifikované v napadeném rozhodnutí (tj. přinejmenším do 30. 11. 2021). Oba správní orgány se přitom s příslušnou námitkou dostatečně a řádně vypořádaly.

32. Podle ustanovení § 31 odst. 1 a 2 zákona č. 250/2016 Sb. platí, že *promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal. Promlčecí doba počíná běžet u trvajících přestupků dnem následujícím po dni, kdy došlo k odstranění protiprávního stavu.*
33. Promlčecí doba v tomto případě činila jeden rok a ve smyslu § 31 odst. 2 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb. v daném případě u žalobkyně ani nepočala běžet, neboť žalobkyně ani Kupující předmětný protiprávní stav neodstranili, Kupující teprve dne 10. 11. 2021 učinil úkon směřující k uvedení zápisu v registru do souladu se skutečným stavem; promlčecí doba tedy nemohla uplynout dne 22. 8. 2019, jak tvrdí žalobkyně. Lze tak uzavřít, že k promlčení přestupkové odpovědnosti žalobkyně nedošlo, daná žalobní námitka je nedůvodná.
34. Soud se neztotožnil ani se žalobní námitkou týkající se nepřiměřené výše pokuty.
35. Otázka výměry uložené sankce podléhá správnímu uvážení správního orgánu. Pokud rozhodnutí správního orgánu závisí na správním uvážení, soudy ve správním soudnictví přezkoumávají pouze to, zda správní orgán při svém rozhodování jeho meze nepřekročil, tj. *„(...) samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem* (viz rozsudek NSS ze dne 24. 11. 2005, č. j. 6 Azs 304/2004 – 43). V rozsudku ze dne 18. 12. 2003, č. j. 5 A 139/2002 – 46 Nejvyšší správní soud uvedl, že: *„Úkolem soudu je posoudit, zda se správní orgán v napadeném rozhodnutí dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem, resp. zda řádně a úplně zjistil skutkový stav a zda tam, kde se jeho rozhodnutí opíralo o správní uvážení, nedošlo k vybočení z mezí a hledisek stanovených zákonem.“* Úkolem soudu však není nahradit správní orgán v jeho odborné kompetenci, ani nahradit správní uvážení uvážením soudním. Soud tedy při přezkoumávání správního rozhodnutí nehodnotí spravedlivost uložení daného trestu, nýbrž v souladu s pravidly přezkumu správního uvážení zkoumá toliko, zda byly splněny podmínky pro jeho uložení, zda správní orgán srozumitelně odůvodnil délku resp. výši trestu zvolenou ze zákonného rozmezí a zda celkově dbal mezí správního uvážení stanovených mu zákonem (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 23. 3. 2005, čj. 6 A 25/2002-42, č. 906/2006 Sb. NSS, rozsudek NSS ze dne 21. 7. 2009, čj. 8 Afs 85/2007-54, nebo rozsudek NSS ze dne 22. 12. 2005, čj. 4 As 47/2004-87).
36. Podle ust. § 83a odst. 10 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb. za přestupek lze uložit pokutu do 50 000 Kč, jde-li mimo jiné o přestupek dle § 83a odst. 1 písm. d). Soud shledal, že správní orgány dostatečně odůvodnily výši uložené pokuty, zjevně přitom vyšly z kritérií stanovených v ust. § 37 – § 40 zákona č. 250/2016 Sb., v tomto smyslu přihlédly u žalobkyně k povaze její činnosti jako právnické osoby (§ 37 písm. g) zákona č. 250/2016 Sb.), kdy žalobkyně se věnuje též poskytování úvěrů na motorová vozidla. Zabývaly se rovněž povahou a závažností spáchaného přestupku, kdy přihlédly zejména k délce doby

nesplnění povinnosti požádat o zápis změny údajů v registru vozidel, která činila tři roky a tři měsíce, což považovaly za zvlášť závažné jednání. Jak již soud odůvodnil výše v bodech 23-29, zákon nepochybně stanoví povinnost dosavadnímu vlastníku (tj. žalobkyni) v jasně vymezené lhůtě deseti pracovních dnů ode dne, kdy došlo k převodu vlastnického práva k vozidlu, požádat o zápis změny vlastníka v registru, jedná se o trvalý přestupek, přičemž nesplněním povinnosti v zákonné desetidenní lhůtě daná povinnost nezaniká. Žalovaný tedy nijak nepochybil, pokud při hodnocení závažnosti daného přestupku přihlédl též k době, po kterou ze strany žalobkyně nedošlo ke splnění předmětné povinnosti.

37. Žalobkyně též namítala, že učinila veškeré rozumně očekávatelné kroky k tomu, aby změna vlastnictví byla zapsána do registru vozidel v požadované lhůtě, což nebylo při stanovení výše pokuty zohledněno.
38. K tomu soud opakovaně uvádí, že povinnost podat žádost o zápis změny vlastníka v registru vozidel stíhá jak dosavadního vlastníka, tak nového vlastníka, a to každého z nich samostatně.
39. Soud v této souvislosti poukazuje na shora uvedený rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2020 č.j. 9 As 346/2019-28, dle kterého je především na dosavadním vlastníku vozidla, aby při převodu vlastnického práva k silničnímu vozidlu (a ideálně ještě před ním) jednal přiměřeně odpovědně a obezřetně tak, aby mohl splnit svou zákonnou povinnost požádat o zápis změny vlastníka se všemi náležitostmi, a vyhnul se tak případným negativním důsledkům spojeným s tím, že údaj v registru neodpovídá skutečnosti.
40. Ústavní soud v usnesení ze dne 11. 5. 2021 sp. zn. III. ÚS 769/21 konstatoval, že: „*Uváděla-li stěžovatelka, že je postižena tím, že nabyvatel vozidla nedokončil jeho registraci, pak lze poukázat na § 8a zákona o podmínkách provozu na pozemních komunikacích, který nabízí možnosti postupu v případě, kdy dosavadní nebo nový vlastník neposkytuje dostatečnou součinnost. Z toho, že se stěžovatelka bez dalšího spoléhala, resp. důvěřovala, na řádné provedení registrace vozidla jeho nabyvatelem, nelze dovozovat nějaké mimořádné důvody, které by měly vést ke zproštění její odpovědnosti vyplývající z § 27 odst. 5 zákona o silničním provozu. Naopak, jako podnikatelka působící v oboru prodeje vozidel, si mohla (měla) být vědoma možných komplikací a případných negativních následků souvisejících s neprovedením registrace vozidla. Bylo tedy především na stěžovatelce, aby při převodu vlastnického práva k vozidlu (a ideálně ještě před ním) jednala přiměřeně odpovědně a obezřetně tak, aby mohla splnit svou zákonnou povinnost požádat o zápis změny vlastníka se všemi náležitostmi, a vyhnula se tak případným negativním důsledkům spojeným s tím, že údaj v registru silničních vozidel neodpovídá skutečnosti.*“ Tyto závěry lze přiměřeně použít i v posuzovaném případě.
41. Jak žalovaný správně uvedl v napadeném rozhodnutí, žalobkyně sama je nositelkou veřejnoprávní povinnosti podat v příslušné zákonné lhůtě po převodu vlastnického práva žádost o změnu vlastníka vozidla v registru silničních vozidel; odpovědnosti za příslušný přestupek se nemůže zbavit uzavřením soukromoprávních závazků, v rámci, kterých svěří splnění své zákonné povinnosti novému vlastníku vozidla, a to ani v případě, že nový vlastník své soukromoprávní závazky vůči žalobkyni poruší. Je na žalobkyni, aby již před převodem vozidla jednala dostatečně odpovědně a obezřetně, aby mohla splnit svou výše uvedenou zákonnou povinnost. V případě nesoučinnosti nového

vlastníka jí pak zákon v ust. § 8a zákona č. 56/2001 Sb. poskytuje dostatečné prostředky, aby své zákonné povinnosti mohla dostát. Z toho je patrné, že ani jednání Kupujícího, který porušil své soukromoprávní závazky vůči žalobkyni, žalobkyni z přestupkového jednání nevyvíňuje.

42. Žalovaný nicméně při stanovení výše sankce žalobkyně, v poměru k výši sankce uložené Kupujícímu, zohlednil, že to byl Kupující, který v daném případě zkomplikoval splnění zákonné povinnosti své, i povinnosti žalobkyně, a to tím, že s další osobou obratem uzavřel smlouvu o převodu vlastnického práva k vozidlu, přičemž tato osoba neposkytovala součinnost a neměla zájem na tom, aby byla zapsána jako vlastník vozidla v registru silničních vozidel; Kupující se tak vyšší měrou podílel na vyvolání a udržování protiprávního stavu.
43. Z toho je zřejmé, že stanovení pokuty žalobkyni ve výši 20 000 Kč žalovaný dostatečně odůvodnil s přihlédnutím k individuálním okolnostem daného případu a k relevantním zákonným hlediskům, nejedná se tedy o překročení mezí správního uvážení, ani o sankci excesivní. Danou námitku tak soud nepovažuje za opodstatněnou.
44. Soud proto na základě shora uvedeného neshledal žalobu důvodnou a dle § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
45. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 18. října 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

Mgr. Kateřina Peroutková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.